

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 10. MAIA ROKU 1799. W PIĄTEK.

z Wiednia dnia 1. Maja.

W. Xiężna *Toskańska* na dniu 25. Kwietnia przybyła do tutejszej stolicy; wczoraj zaś zrana W. Xięża *Konstantyn* odjechał do armij we *Włoszech*. — F. M. Hrabia *Bellegarde* doniósł z *Nauders* pod dniem 25. Kwietnia, iż chcąc silnie wesprzeć operacye armij *Włoskiej* na prawym skrzydle, w czasie wkroczenia jej przez *Chiese* i ku *Oglio*, zlecił G. M. *Fukassovich*, aby z wojskiem swoim wspólnie działał według możliwości. Tenże sam General odebrał również rozkaz od F. M. Hrabiego *Suwarowa Rinnickoy*, aby poruszenia armij wspierał przez wkroczenie przez *Vezze* ku *Iseo*. Nim zaś o takowych poruszeniach F. M. L. Hrabia *Bellegarde* zolał uwiadomionym, rozkazał Pułkownikowi *Strauch* zająć *Val Camonica* i wkroczyć przez *Ponte di Legno* ku *Edolo*. Po przykrym przebieganiu się przez górę zawaloną do połowy żołnierza śniegiem, Pułkownik *Strauch* doszedł do *Vione*, skąd forpocztę bez oporu cofnęli się za *Vione*, jednak nieprzyjaciel bronil się w szanach z zacietością, lecz bagnietami naszeni z nich wypędzony, do ucieczki przymuszony zolał, Pułkownik *Strauch* poszedłszy potem do *Vezze*, zajął *Ancunzeno* i wawozy które pomiędzy *Ponte di Legno* i *Edolo* do *Val Camonica* prowadziły. Strata nasza w tej potyczce była bardzo mała, a Pułkownik *Strauch* wychwala niesprawną italskość i ośbliwszą dzielność, którą wojska nasze w tak wielce ciężkim przedsięwzięciu, i przykrym porze roku okazały. Na dniu 22. F. M. L. *Bellegarde* nakazał rekognoskowanie w rozmaitych okolicach nad granicą *Engadin* i *Bretigau*, dla rozpoznania przechodów gór tamtejszych, które w teraźniejszej przykry porze roku nieprzebytemi podług wieści powszechnej italy się. To było powodem, iż F. M. L. *Bellegarde* odłożył na inny czas rekognoskowanie, lecz do Majora *Schmid*, który z jednym batalionem regimentu *Neugebauer* był przeznaczony do zrobienia dywersyi przez wawóz *Fimba*, niedoszedł rozkaz przeciwny zaniechania tego rekognoskowania. Ten czynny i biegły Officer sztabowy niewiadomo odwołanego rozkazu na dniu 21. w wieczór wdarł się z wojskiem swoim na przykrą górę około *Fimba*, a przy *Jamsenboden* napadł na pierwsze nieprzyjacielskie forpocztę, które bez oporu cofnęli się do *Manas*. Przednia straż w zapale swoim zapędziła się za temi forpocztami aż do wsi, w której uporczywa zaszła utarczka. Dla obronienia tej przedniej strażi, Major *Schmid* wyciągnął z wojskiem swoim w celu opanowania wsi, przez co bitwa stała się powszechną. Udało się wszakże nieprzyjacielowi swoje oddziały odwodne wyśląć naprzód, a przez to przeszkadzać retyradzie wojska naszego już i tak niezmiernie ciężkim zmordowanego marszem. Przy tej okoliczności Major *Schmid* miał nie szczęście z częścią wojska swego i niektórymi officerami dostać się w ręce nieprzyjacielskie. Reszta jednak batalionu stanęła znowu w *Lgal*.

Nadzwyczajny dodatek do *Gazety Dworskiej* pod dniem 29. Kwietnia, wyraża co następuje: „Przez Porucznika *Gugenmos* od regimentu *Nadasty* kuryerem tu przybyłego, nadeszła wiadomość o zajęciu na dniu 20. miała i cytadeli *Brescia*. Rozporządzenia całego tego przedsięwzięcia były następujące: F. M. L. *Kray* któremu ta czynność zlecona była, wykonimenderował w tym celu F. M. L. *Ott* z jego dywizją, który jeszcze na dniu 17. rozpoczął rekognoskowanie miała *Brescia* i znajdującego się tam na załodze nieprzyjacielskiego kommandanta *Izela* brygady *Boutret* wezwał do poddania. Za odmówieniem przez niego, poślano na dniu 19. F. M. L. *Ott* potrzebne do szturmowania aubice i 12. funtowe armaty. Na dniu 20. o godzinie 12. w nocy F. M. L. *Ott* wyciągnął z obozu swego z dywizją na dwie kolumny podzieloną. Stojący w

Rezzato batalion *Nadasiego* wkroczył na groble przez *St Euphemia* aż do pierwszych domów przedmieścia; na głównym gościńcu prowadzącym od *Castenedolo* do *Brescia*, ciągnął batalion *Antoni Esterhazy* pod kommandą Pułkownika *Bidskui*, potem dwa bataliony *Nadasiego* pod dowództwem Pułkownika *Abfaltern* z potrzebną do szturmowania artylleryą. Blisko pod miałem był postawiony batalion *Esterhazy* na lewey stronie gościńca, dla załonięcia artylleryi, a batalion *Nadasiego* był postawiony na prawey stronie dla utrzymania komunikacyi z będącym przy *St Euphemia* batalionem, trzeci zaś batalion *Nadasiego* dla poliku zolał przy *St Polo*. Atak tego batalionu był przypuszczony do bramy *Torrelongo*, atak zaś batalionu *Esterhazy* był wymierzony do bramy *St Alessandro*. Do tej kolumny przydana była część kawalerii, reszta zaś pod dowództwem Pułkownika *Sommariva* dla załonięcia lewego skrzydła aż do gościńca *Kremy* rozłożoną była. Ta wyprawa popartą zolała przez 500. kozaków *Rossyjskich*, 1000. strzelców pieszych i 500. grenadyerów pod dowództwem obu Generalów *Rossyjskich* Xięcia *Gorcza* i *Bagrati*, dywizya zaś F. M. L. *Zoph* stała w gotowości na danie wszelkiej w potrzebie pomocy. W takim położeniu F. M. L. *Ott* wezwał jeszcze raz do poddania się nieprzyjacielskiego kommandanta, i gdy około 6. godziny odebrał odmawiającą odpowiedź, rozpoczął się atak miała, a w przeciagu pułtury godziny kilka armat nieprzyjacielskich demontowanych zolało. Przez to, równie iak przez wkroczenie batalionu *Nadasiego* do bramy *Peschiera*, załoga nieprzyjacielska popadła w nieład, i spieszenie cofnęli się do cytadeli. Za pomocą więc cielsów bramy wytłamane zolały, za wezwaniem zaś przez F. M. L. *Kray* uczynionym do zebranych na wałach obywatelów, most zolał spuszczone, po czym batalion *Nadasiego* z muzyką i rozwiniętymi chorągiewkami wszedł do miała, inne także regimenta osadzili w wszystkie ulice miała i przystępy do cytadeli. Nieprzyjaciel strzelał ciągle z zamku, lubo nieszkodliwie. To przywiodło F. M. L. *Kray* do wezwania na nowo kommandanta w zamku, który żądał z początku wolnego dla siebie wyjścia, lecz za dowiedzeniem się o mocnych poruszeniach armii *Cesarzkiej* i *Rossyjskiej*, iako też silnych przygotowaniach do szturmowania cytadeli, postanowił zawrzeć kapitulacyą. Na mocy tej załoga nieprzyjacielska z 1000. ludzi złożona, wzięta jest w niewolę, przytym 40. sztuk armat metalowych, 18. moździerzy, wiele broni, lawetów i amunicyów, 480. cetrarów prochu i inne rozmaite do uzbrojenia służące rzeczy zdobyte zolały. Przy tak ważnym zdobyciu jeden tylko szczególnie kanonier z strony naszej zolał zabitym.

Tutejszy Ambassador *Rossyjski* Hrabia *Razumowski* obchodził rocznicę wstąpienia na Tron Imperatora włzech *Rossyi*. Z tego powodu dał wspaniały obiad i bal, który zaszczylił swoją przytomnością Cesarz Jmć z familią, PP. *de Kalitsch*, *Stroganoff* i inne dyfingwowane osoby tamże się znajdowały.

W *Czechach* zakładaia wielkie dla wojsk *Rossyjskich* magazyny. Korpus wojska *Rossyjskiego* które przechodzić ma przez *Gallicyę*, *Szląsk* i *Morawię*, składa się z 43.400. ludzi, którzy formować będą korpus odwodowy armii *Rossyjskiej* we *Włoszech*. Oprócz wojska teraz przeciwko *Francuzom* idącego, Imperator *Rossyjski* rozkazał jeszcze zgromadzać armią z 70. do 80. tysięcy ludzi na granicach dawniej *Polskich*, ażeby była w potrzebie gotowa. — *Anglicy* za pozwoleniem Sultana, zaciągają w *Serwii* 25. tysięcy ludzi, którzy mają być ile możliwości, wszyscy prawdziwi Chryścianie.

Nadzwyczajny kuryer z *Werony* przybyły, przywiozł wiadomość, iż pięć Wojsk *Walełiny* wezwaly wojska

Austryackie na pomoc, dla zabezpieczenia się od wpływu nowych Republikanów. General *Bellegarde* posłał tam najchętniej znaczny korpus, za którego zbliżeniem, *Francuzi* oddalili się.

G. L. *Melas* przybył do *Werony* dnia 11. General *Kray* natychmiast udał się do niego dla oddania mu kommandy podług odebranych z *Wiednia* rozkazów. G. *Melas* podziękowawszy mu za to, odpowiedział: iż nieprzyjechał odbierać mu kommandy którą tak chwalebnie pisał, lecz zadziwić się nad jego dziełami. G. *Kray* nalegał mówiąc, iż winien jest posłuszeństwo rozkazom swego Monarchy i podziękował G. *Melas* za pochlebne wyrazy; Na co G. *Melas* odpowiedział, iż w tej mierze służył się do licznych dowodów, które dał swemu Monarsze w obronie dobrej sprawy; że obemył kommandę lecz tylko dla pozoru, i że mu rozkazuje ażeby sam kierował obrotami armij aż do przybycia F. M. *Suwarowa*.

Gdy regiment *Lobkowicza* okazał cudo waleczności w bitwie 30. Marca i 5. Kwietnia, G. *Kray* posłał rozkaz do jego wyższego sztabu, ażeby go uwiadomił o Officerach którzy się najlepiej dyfingwowali, dla wyjednania im zaśluzonych nagród. Regiment odpowiedział, iż w nim nie ma żadnych Officerów męźniejszych nad drugich; iż cały regiment z równą potykał się walecznością, i że jeszcze jest gotów to czynić, gdy mu General poda, do tego sposobność. — G. *Kray* rozkazał dawać po dukacie każdemu żołnierzowi, który wychodząc z szpitala, powróci do swego korpusu.

z *Paryża* dnia 25. Kwietnia.

Wczorajszy Redaktor zawiera w sobie następujące wyroki Dyrektoryatu. 1.) Ponieważ General en chef armii *Włoskiej* i *Neapolitańskiej* Ob. *Scherer* dla słabości swojej żądał być uwolnionym od kommandy teyże armii, przeto Dyrektoryat stanowi. iż G. *Scherer* jest upoważnionym do opuszczenia armii *Włoskiej* i *Neapolitańskiej*. — 2.) Dyrektoryat uchwała, General dywizyi Ob. *Moreau* mianowany jest Generalem en chef armii *Włoskiej* i *Neapolitańskiej*. — 3.) Armia *Helwecka* jest zniesioną. Korpusy jej mają składać część armii *Dunaju*.

G. *Jourdan* równie iak G. *Joubert* ciągle bawią w *Paryżu*, i częste z Dyrektoryatem miewają konferencye. Sztab generalny armii *Włoskiej* otrzymał swoją dymisyę. — Nasza armia w *Szwajcaryi* połączona z wojskiem *Helweckim*, dochodzi już do 80. tysięcy ludzi. W *Solothurn*, schwytano kilku szpiegów. G. *Vandamme* i *Perino* z dywizjami swemi ścigali w okolicy leżora *Konstancyjskiego* i *Foralbergu* naprzeciw G. *Hotzo*. — Z *Strasburga* pod d. 19. donoszą, co następuje. Zapewniają, iż od d. 18. oba wojska w *Szwajcaryi* wzdłuż *Renu* ciągle się ucieraia. Cesarzcy usilowali przejsć przez tę rzekę, a wojska *Francuskie* starały się zniszczyć te ich usilowania, i same w części przedrzeć się przez *Ren*. W tych dniach (mówi Przyjaciel Praw) zaszły odmiany pomiędzy wojskiem w okolicy *Paryża* rozłożonym. Otrzymało to wojsko inne przeznaczenie i wkrótce przez inne oddziały zajętym zostanie.

Podług raportów, które z *Alexandryi* do *Geny* przybyły, sam *Buonaparte* miał z *Kairu* wyruszyć, i swoją główną kwatery w *Gaza* założyć. *Buonaparte* (mówi Przyjaciel Praw) nie ma już żadnych buntowników do utrzymania, żadnych *Mameluków* do wytopienia, 80. tysięcy *Druzów* opanowanych ogłosem zwycięztw jego, złępną z *gor Libanu*, atakują *Baszę Syryjskiego*, i wkrótce przez odniesione nad ciemnizycielami kraju swego zwycięztwa, zaśluzą na ławę połączenia się z *Francuzami* dla zupełnego ich wyniszczenia. — Elekcyje już się zakończyły. Dyrektor *Reubel* procz w Departamencie *Rehskim*, zolał także od Departamentu *Moselli* na reprezen-

anta narodu wybrany. Naysznakomitsi w nowym wyborze są G.G. Augereau, Jourdan, OOb. Sieyes, Roberjeot, Jean Debré, brat dyrektora Treillard etc.— W radzie starszych Ob. Dedela d'Agier, w Radzie 500. Hertaule Lamerville, są teraz Prezydentami.— G. Hautpoult, który pod G. Jourdan służbę odbywał, przybył do Paryża, i żąda, aby przez komisyję wojenną był sądzone.— Z. Parmy pod d. 3. Kwietnia donoszą co następuje: „Wczoraj przybył tu w czasie straszliwej ulew i burzy Papię z trzema poiazdami czworonogami, do każdego zaś z nich po dwa jeszcze muły dodane były. Na końcu szło 5. innych poiazdów pod eskortą dragonów Piemont-fskich. Pomimo brzydkiej niepogody ulice całe były ludem napelnione. Cztery osoby wyniosły z poiazdu Piu-fa VI. i zaniosły go do mieszkania jego w klasztorze Benedyktynów, gdzie dawniej Krol Sardyński mieszkał. Zapewniają, iż Papię tu zostanie, i że Francuzi oddali go naszemu Xiążęciu. Kardynał Hiszpański Lorenzana znajduje się w świątyni jego. Cała familia Xiążęca, Biskup Parmeński i poseł Hiszpański oddali wizytę Papię-żowi. Pomimo słabości ciała umysł jego jest jeszcze żywym, i względem losu swego okazuje wielką spokojność.

Z Liworno pod d. 3. Kwietnia donoszą. Tuteyś kupcy Angielscy są wolni, i żaden z nich niedożnał złego obeyścia. G. Miollis naysciślejszą karność zachowania, a konsul Ob. Kerzy odbywa funkcje komisarza cywilnego. Angielski, Rosyjski, i Cesarzski konsulowie ciągle w domach swoich strzeżeni zostają.— Z Florencyi pod d. 4. donoszą, iż kommissarz rządowy Ob. Reinhard dawnego senatora Giani, który za panowania Leopolda wiele dobrego do Toskanii wprowadził, lecz od czasu rewolucyi Francuskiej popadł w nielaskę, z powszechną wszystkich radością ministrem skarbowym mianował.— Patryoci Florencyi zrobili składkę na wspomnienie ubogich ludzi, bez roboty i sposobu do życia zostających. Porto Ferrato i cała wyspa Elba już są przez wojska Francuskie zajęte, i drzewo wolności zostało tam zasadzone. Garnizon Toskański 100. ludzi wynoszący do Liworno jest przewieziony. Ob. Reinhard mianował w Florencyi patrona Rivam prezesem policyi, a Ob. Piatoli Dyrektorem poczty. Z Bononii do Ferrary posłano 150. artylerzystów dla obrony tego miasta. Ob. Rolland, Mouricant, Legrand, i Mocette wyjechali stąd do Włoch z ważnymi zleceniami. Przyłączy się do nich także Ob. Suvée Dyrektor akademii Francuskiej w Rzymie.

Tutejszy minister Policyi zaprzecza fałszywey wieści umyślnie roznieśionej, mianowicie w Departamentach południowych, iż rząd wydał rozkazy do ścigania terrorystów, jako dzikich zwierząt, i że wyraźnym zamiarem jego jest, aby w przeciągu miesiąca żaden z terrorystów nie został przy życiu. Ta przez rojalistów rozrzucona potwarz jest tym większą, że pod nazwiskiem terrorystów w departamentach południowych wielu patryotów zostało umieszczonych.—Przed Louvre pałacem nauk i sztuk, ma być zasadzony jako drzewo wolności Cedar Libański i Platanus wschodni, pierwszy wyrażający łzczep nauk, drugi szczep sztuk.— W Radzie 500. na wniosek Ob. Dufrenoy nowa rezolucya względem taryx na domy celne przyjęta została, na miejsce tej, którą Rada starszych odrzuciła. Od Miriagramu wyrobionego cukru (20 funtów) ma być opłacanego cła 4. franków, od surowego zaś 3. franków. Taxa na musliany ma być podwyższona.

W tych dniach umarł tu Ob. Wadström, sławny przez podróże swoje w Afryce. Przejechał także Europę dla nabrania wiadomości w rozmaitych rękodzielnictwach. Powszechnie on tu był szacowany z talentów i cnot swoich.— W Portugalii sprzedają teraz rozmaite dobra duchowne. Papiery tracą tamże po 4. od fl. W Ferrol wyprawa Hiszpańska stoi gotowa do wypłynienia.— Wczoraj Rada 500. uchwaliła, iż członki mające składać komisyję do przeyrzenia protokółów zgromadzeń elektoralnych, przez losy wybranymi zostaną.— Dacosta syn należący do kradzieży dyamentów dawniej Krolewskich, powołanym jest teraz przez tego, któremu dwa klejnoty za 24. tyśiące franków sprzedał.— Przed kilku dniami sfodzieje zebrałszy się na teatrze Obywatelski Montausier, rozrzucił po materje fosforyczne i zaczął wołać, ogień, ogień. Jarczycze przybiegli zapewniając, iż nigdzie ognia nie było, lecz złodzieje dopieli swego celu. Prze-

straszni ludzie osobiście kobiety, wybiegając tłumem z teatru, utracili w nacisku swoje szale, zegarki, kołczyki etc.

Dalża osnowa Instrukcyi Ministra wojennego w celu ulkutecznienia Prawa zapadłego względem dopełnienia zaciągu 200 tyśiący wojska, jest następująca: Każda Administracya municypalna w przeciągu 24. godzin, ułoży Listę konkrypcyjnych pierwszey klasy, którzy się znajdują w iey kantonie i którzy są w przypadku udania się do armii; w tymże przeciągu spisać Listę Imion, wiek i miejsce mieszkania ośob; a potem odesłać pomienionych konkrypcyjnych do głównego miasta Departamentu. Liczba konkrypcyjnych pierwszey klasy każdego kantonu przybywająca do głównego miasta Departamentu, będzie potrącona z liczby od tego kantonu należący się, nie obeymując tym rachunkiem konkrypcyjnych przed niniejszym urządzeniem przybyłych. Reszta konkrypcyjnych do dopełnienia kontyngentu każdego kantonu pozostała, wzięta będzie z drugiey i trzeciey klasy. Konkrypcyjni drugiey i trzeciey klasy mogą należące kontyngens dostarczyć przez dobrowolny werbunek trzydniowy. Ażeby złożyć do tego dobrowolnego werbunku przypuszczonym, potrzeba ażeby nie bydy ani konkrypcyjnym pierwszey klasy, ani rekwizycyjni, ani żadnym wojskowym należącym do armii; potrzeba mieć najmniej lat 18, oraz należące do służby przymioty. We 24. godziny po odebraniu rejestrow kantonu, Administracya Centralna włoży w naczynie wszystkie Imiona konkrypcyjnych drugiey i trzeciey klasy tego kantonu; i wyimie z niego liczbę równą tej iaka się w kontyngencie od tego kantonu należy. Ta czynność dopełniana będzie przez każdy kanton następnie i bez przerwy na publiczney sefii. W dniu tej czynności Administracya Centralna posle do każdej Administracyi municypalney Imiona do niej należących ośob, które do armii udać się mają. Konkrypcyjni którzy zostają wymienionymi, mogą na swoje miejsce przytawić Obywatelów mających potrzebne dla zaciągających się ochotników przymioty. Pięć dni tylko jest pozwoionych na te dobrowolne do zastąpienia werbunki. Okręgi będą obowiązani zastąpić konkrypcyjnych pierwszey klasy, zaciężnych dobrowolnych, oraz konkrypcyjnych drugiey i trzeciey klasy, którzy się nie stawiają pod swoje chorągwie, lub od nich po stawieniu się zbiegną. Co do konkrypcyjnych drugiey i trzeciey klasy, którzy dostarczają za siebie zastępców, obowiązani będą odpowiedzieć za nich ofobiście, obiać ich miejsca, lub w tym samym przypadku innych dostawić.— Municypalności dadzą każdemu z konkrypcyjnych 2. kofzule, 2. pary trzewików, 2. pary pończoch, i tornistrę, wszystko w wartości 26. franków, prócz tego 9. franków w gotowiznie. Takowe zaliczenia będą w kontrybucjach potrącone. Kontyngenty podzielone zostaną na kompanie od 100. ludzi, otrzymają potrzebnych officerów, którzy ie do armii poprowadzą.

W Radzie starszych Reprezentant Lauffat żądając potwierdzenia Rezolucyi względem zaciągu 200 tyśiący wojska rzekł: Nie powinniśmy tać przed ludem wydarzonych niepomysłności, lecz czymże one są? Nieprzyjaciel nie będzie śmiać chlubić się z naszej rozsyпки. Przed wojskami niezmiernie liczbą ogromniefzemi, powrociliśmy na obięcie stanowisk iedney części granic naszych; lecz ani nasze przymierza, ani nasze zabory, ani nasze twierdze nie zostały naruszonymi.— Marbot popierając wniosek poprzedzającego, wyraził potrzebę odżywienia ducha publicznego. Powinniście rzekł, surowo naganąć list prawdziwie Anarchiczny Ministra który wynosząc się nad władzę Dyrektoryatu Wykonawczego, powstaie z spoczynku i z nieznosną dumą rozplywa się w posród swoich Rymotworców i podchlebców, dla rozśiewania niezgody pomiędzy Obywatelami. Ten Minister Poeta, niegdys z partyi Gory, pisał ten list ręką która sławiła Marata i Chalięra, poklaskowała proskrypcjom Vergniaux i Condorceta, a dla apostołów morderstwa nieśmiertelność zapowiedziała. Czas jest ażebyśmy do naszej powrocili powagi, i ażeby lud widział, iż niechciecie dozwolic iego znieważania przez okrywanie wzdargą uczynionych przezeń na rok 6. wyborów. Czas jest ażeby niewierni, marnotrawni, i powstający przeciwko wyborom ludu Ministrowie, wiedzieli, iż ich czeka hańba lub

śmierć, jeżeli swoich obowiązków uchybią. Czas jest nakoniec ażeby wszystko zniżyło swoje czoło przed Reprezentacyą Narodową. Gdy roztrzącać będziemy Elekcyę roku 7. w ten czas wkładę spóloby podniesienia ducha publicznego.— Garat przyznał, iż Proklamacya Ministra interesów wewnętrznych zażkarzoną była przez wielką liczbę dobrych Obywatelów, lecz nie mniema ażeby stąd należało wnosić, iż ten Minister jest nieprzyjacielem Rzpltey; Uważa, iż nieprzytaczają żadnego dowodu, ażeby François (z Neufchateau) miał podchlebiać Maratowi lub Chalięrowi, iż nie tylko nie był wielbicielem okropności rewolucyjnych, lecz sam był tych nieszczęśliwych czasów ofiarą, iż nie on odpowiadać ma za doznane niepomysłności, gdyż nie miał powierzoney sobie dyrekcyi wojska; Ze nakoniec wiadomo jest, iż Minister François z Neufchateau uprzedza wschod Hona dla zatrudnienia się lecniami swego urzędu obowiązkami.— Po tych sporach Rada potwierdziła Rezolucyą.

Dziennik urzędowy ogłosił następujący Artykuł za odpowiedź na Dekret Komisyji Cesarzkiej podany Seymowi Ratzbohskiemu i Deputacyi Rastadzkim. — „Widziano Generała Austriackiego przepisującego prawa w Ratzbombie iak w należącym do iego Monarchy mieście; nieuznającego, znieważającego i samowładność Rzeszy i prawa Seymu; Widziano iak oddalał po wojennemu Agentu Francuskiego przy tymże Seymie upoważnionego, i iak starał się rozciągnąć też samą władzę nad każdym ciałem Niemieckiego członkiem. Kommissarz Cesarzki na Kongressie Rastadzkim okazał jeszcze lepiej, iakim okiem Cesarz zapatruie się na Rzeszę, i do iakiego stopnia ta starożytna federacya powinna stosować swoją wolę i swoje interella do woli i interesów swego elekcyjnego naczelnika.

Gdy Rzesza wciągniona pierwszy raz w wojnę, która się dla niej stała tak okropną, lecz przekonana w końcu o popełnionym błędzie, podaje się gorliwie i bezwzględnie szczerze staraniom odzyskania pokoju, Austya łącząc i oddzielając kolejno swoją i Rzeszy sprawę, podług własnych widoków zrywa zawarty Traktat, a tak mało w Leoben i Campo Formio oszczędzając interella Rzeszy Niemieckiej, chce ią powtórnie wciągnąć do swoich zatargów, uiliuie przerwać rozpoczętą w Rastad i już do połowy doprowadzoną negocyacyą, odwołując swego kommissarza, wypierając się swoich zezwoleń, i zapowiadając Deputacyi mianowanej od seymu, swoje chęci wyrażone nakształt rozkazów, które gdyby zostały ulkutecznione, wtrąciłyby na nowo całe kraie Niemieckie w te kłębki, których tak głośno domaga się końca.

Lecz nie można wierzyć, iż Rzesza może być do tego stopnia na swoje dobro i swoją godność niebaczną, ażeby miała iedno i drugie poświęcić, mając zwłaszcza dowod, iż Rzplta Francuska nie przestaje uznawać iey dobrej chęci, którą dotąd lubo z niewielkim skutkiem okazywała; gdy widzi iż iey pełnomocnicy zostają w Rastad, ponawiają za każdym zdarzeniem dane tyle razy zapewnienia Dyrektoryatu, bądź dla ulkutecznienia na umowionych zasadach ostateczney pacyfikacyi, bądź dla oddalenia wszelkiej myśli rewolucyonowania prawego brzegu Renu, i oczekują tylko nieco mocniej wyrażoney chęci dla wznowienia z ufnością i pomimo wszystkie opieranie się Austryi, rozpoczętey negocyacyi między Rzplta Francuską i Rzeszą Niemiecką.

Kuryer wyprawiony przez Dyrektoryat przywoził do Bordeaux rozkaz aresztowania Bertranda Barrere, który w tym mieście znalazł schronienie, lecz uszedł na kwaterans przed naznaczonym czasem.

Nasza armia Dunaju zawsze się utrzymuje przy Kehl i Affenheim. Jak tylko nowe iey nadciągną poliki, armia nasza naprzód poydzie. Obie ważne fortece Ehrenbreitstein i Luxemburg w dostateczną żywność są opatrzone, pierwsza na 18. miesięcy dla 4. tyśiący ludzi, druga na cały rok.— Armia G. Jourdan na początku kampanii terazniejszey nie wynosiła iak do 36. tyśiący, gdy tymczasem armia Arcy-Xiążęcia Karola 70 tyśiący ludzi składała. Wielu iednak zapewnia, iż gdyby był G. Hautpoult rozkazy dane sobie do ataku ulkutecznił, kampania tegoroczna mogłaby być uważana już za skończoną.— Nasze dzienniki zbierają różne anekdoty o G. Suwarow, które wystawiają osobiłszy i oryginalny sposób życia iego.— Z postępowania Obywatela Reinhard kom-

missarza Dyrektoryatu w kraju *Toskańskim*, wszyscy są bardzo kontenci.

Dnia 24. Kwietnia.

Zgromadzenie Elektoarne *Paryskie* zakończyło już swoje czynności; wszystko odbyło się z spokojnością. Jest jeszcze rzeczą niepodobną docieknąć, jakie będą tych elekcyj do przyszłych wypadków wpływy.

Mówią o bliskim posiedzeniu Dyrektoryatu do Ciała Prawodawczego, względem potrzebnych w teraźniejszych okolicznościach funduszów. Negocjator wysłany dla pomocy do *Holandyi*, już z tamąd powrócił. Zda się, iż Rząd *Batawski* nie chce się do tego przychylić tylko pod pewnymi warunkami.

G. Scherer wkrótce ma przybyć do *Paryża*. Nie wiadomo jeszcze czyli obeymie nazad urząd ministra wojennego. Mówią, iż wydany został rozkaz wyprowadzenia wojska z *Rzymu* i *Neapolu*. Dyrektoryat częściej odbywa sesye dla naradzania się względem środków jakie w teraźniejszym rzeczy stanie przedsięwziąć należy.

Donoszą z *Brest* pod datą 29. Germinal (18. Kwiec.) iż konwoj z *Nantes* spodziewany, a składający się z statków *le Dromadaire*, *la Necessité*, i 50. innych naładowanych na rachunek Rzędu, przybył tam szczególnie d. 27. (16.) pod dyktando Ob. Bozek kapitana okrętu, i pod eskortą korwet *l'Etonnante*, *la Société*, *la Mignonne*, *la Cigogne*, i lugra *le Vautour*. Przybycie tego konwoju jest nowym dowodem, iż Anglii atakowani przez 3 fregaty z tegoż portu wyszły, przymuszone byli poprześcić swego krążenia, i oddalić się dla naprawy swoich statków. (wypis z *Redaktora*.)

Policya rozkazała dnia dzisiejszego zamknąć teatr *Vaudeville*. Tłumne i nierozmysłne okłaski dane niektórym obojętnym lub złośliwym wyrazom w sztuce świeżo na tym teatrze grane, były powodem do zamknięcia onego.

Nieśmiała Marya, Jozefina, Karolina z *Brabancyi*, przybywszy dnia 16. Kwietnia do pałacu Dyrektoryatu, chciała wejść w szrodek onego mimo wzbraniających sztydłach. Mianowała się córką Ludwika XV. Sposób dziwny i jakim papierała swoje imię dane prawa, okazał się dosyć pomieszany i zmyślony. Odprowadzono ją do kancelaryi centralnej.

Donoszą z *Rzymu* pod datą 30. Marca, iż tam oczekiwano na kommissarza *Faypault*, mającego przybyć z *Neapolu*. Ten, który go miał zastąpić, wyjechał z *Rzymu* na obcięcie jego miejsca. Na granicach *Rzymskich* zatrzymano wielką liczbę wszelkiego rodzaju sprzętów wiezionych z *Neapolu*, a należących do niektórych prywatnych *Francuzów*. Zda się, iż dochodzone będzie, czyli te rzeczy są prawnie nabyte, i czyli nie należą do Narodu.

Ob. *François* z *Neufchateau* Minister intereffów wewnętrznych wydał w pierwszych dniach tego miesiąca List do Kommissarzów Dyrektoryatu przy Administracyach Centralnych, w którym zaleca im przeszkadzać całą mocą, ażeby Anarchiści nie wdzierali się do Zgromadzeń Elektoarnych. List ten w mocnych wyrazach był naganiony przez Ob. *Marbot* w mowie mianey przeciwko temu Ministrowi na sesyi Rady Starszych dnia 17. t. m.

z Hagi dnia 27. Kwietnia.

Pierwsza izba zadekretowała uformowanie gwardyi Narodowej, która tymczasowo ma dochodzić do 25 tysięcy ludzi a może być doprowadzona do 40 tysięcy. Dekret ten posłano natychmiast do potwierdzenia drugiej izby. Procz tego pierwsza Izba na posiedzeniu Dyrektoryatu postanowiła, iż wojsko liniowe powiększone będzie około 10. tysięcy ludzi.

W powszechności spoliżegamy wielką czynność we wszystkich kancelaryach wojennych. Wszyscy także Generalowie zostali tu przywołani, dla odbycia konferencyj względem skutecznego środka wojennych. Ręplu chce się postawić w najlepszym stanie obrony przeciw wszelkiej napaści nieprzyjacielskiej.

z Konstantynopola dnia 30. Marca.

W czasie pożaru przedmieścia *Pera* Pośel *Angielski* *Sir Spencer Smith* okazał nadzwyczajną odwagę. Z pałasem w ręku rozpedzał on tłumy *Turków* rabować pałac jego chcących. Wielu z tych łotrów z rozkazu W. Sultana zostało w ogień i w wodę wrzuconych. Szkoła którą tutejsi obcy Ministrowie przez ten pożar ponie-

śli przeszło do półtora miliona piastrów jest szacowana go, strata samego internuncjusza *Cesarzkiego* barona *Herbert* przeszło 100 tysięcy złotych wynosi. W tych dniach przybyło tu 2 kurjerów *Angielskich* do *Londynu* z *Indyów wschodnich* przeznaczonych. — Balza *Syryjski* pisał do *Porty*: Iż głowę swoją w zakład daie, za to że przyśtawi tu głowę Generala *Buonaparte*.

Dnia 3. Kwietnia.

Przed 10. dniami w *Galacii* przypadek rozmaite pisma przepowiadające okropny wypadek na dniu 31. Marca. Chociaż podobne doniesienie śmieszne było i okazywało tylko niedołężny niechęć zapal, zastraszło jednak wiele osób, i kilku *Osmian* opuściło domy. Dzień 31. przeszedł spokojnie, lecz mały pożar włączony na dniu 1. Kwietnia w *Fondulii* okolicy położonej między *Tophana* i wielkim cmentarzem *Pera* mogłoby być zrzucić jakiś wypadek, gdyby śpieszenie ugazonym nie zostało. — *Reala* okręt W. Sultana wszedł do portu naszego, jest to okręt który corocznie za nadejściem lata flawa w porcie dawnym *Aleksandryjskim* dla wybierania cła na towary wprowadzane pod banderą obcą. *Buonaparte* z powodów łatwo dostrzedz się mogących, umyślił wypuścić z portu okręt *Reala*. Zapewniają iż na nim znajduje się emisjaryusz tego Generala inni twierdzą iż go zachwyciły okręty do dywizyi *Angielskiej* należące.

z Brinnu dnia 1. Maja.

Przyczyną areztu *Kaim Agi* dawnego Baszy *Belgradzkiego* procz pozorów długów, jest także następująca okoliczność: „Wiadomo jest, iż temuż *Kaim Adze* ośmiu więźniów stanu *Graków*, oddanych było pod straż przez legację *Turecką*. Ci potrafili uciec z więzienia, pomimo puszczony pogłoski jakoby tajemnie ścięci zostali. Dziś rzecz ta ściśle dochodzoną będzie, gdyż podejrzenie padło na *Kaim Agę* jakoby ucieczce ich dopomagał. Należnie także kupcy *Grecy* obsypują podarunkami *Baszę Belgradzkiego*, aby nie pópadał w podobne podejrzenie. — Podług listów z *Smirny* i *Konstantynopola* dowiadujemy się, iż do pierwszego miejsca przybyłe okręty doniosły, że *Buonaparte* z częścią swojej armii do *Palafiny* wkroczył, *Jerozolimę* zajął, i teraz do *Damasku* dąży, dla uderzenia tamże na zebraną armią *Turecką*. Po czym w dywanie uchwalono, aby sam W. Węzır na czele nowej wielkiej armii udał się do *Syrii*. W tymże samym czasie *Buonaparte* wysłał dwóch negocjatorów do *Konstantynopola* (nie wiedząc zapewne nic o schwytaniu pierwszej swojej deputacji) na jednym z *Aleksandryi* wysłanym okręcie *Egipskim*, którzy jednak od jednej fregaty *Angielskiej* schwytani zostali. Zawieziono ich wszelako do *Konstantynopola*, dla dowiedzenia się jakie propozycje przez nich Porcie czynione będą.

z Moersburg dnia 16. Kwietnia.

Austryacy znajdując się zawsze przed *Konstancją*; Komendant *Francuzki* odebrał od Generala *Oudinot* rozkaz bronić się aż do ostateczności. Sam tylko *Ren* przedzielił obiedwie strony. *Austryacy* okopują się w Opactwie *Petershaus*, a *Szwajcarowie* i *Francuzi* na drugim brzegu. Ponieważ *Ren* jest tam tylko na 200. stopów szeroki, mogą do siebie strzelać z ręcznej broni. Oczekujemy tu co moment na armaty. *Konstancja* i wieś *Gottlieb* wiele cierpieć muszą. Cesarscy zajmują wyspę *Reichenau*. W *Konstancji* więcej jest *Szwajcarów* niżeli *Francuzów*. Pułkownik *Williams* z swoją flotyllą stoi na kotwicy w *Staad*, i pilnie na uzbrojone bity które *Francuzi* mają w *Münsterlingen* o pół mili na wschód od *Konstancji*. Maytkowie jego są prawie wszyscy z *Wene-cyi* lub z *Tryestu*.

Wypis z listu z *Lindau* dnia 19. Kwietnia o 9. godzinie wieczorem.

Dnia dzisiejszego o 3. godzinie po południu słyszeliśmy od strony *Rheinthal* mocne z armat strzelanie, trwające nieprzerwanie aż do godz. 8. Przed dwiema godzinami zapewniano w *Brégentz*, iż *Francuzi* przeszli *Ren* z kilku dywizjami, każda od 10. do 12. tysięcy ludzi, i że silnie uderzyli na stanowiska Generala *Hotze*. To jest rzeczą pewną, iż słyszane było armatne strzelanie wprost *Lustenau*. Ta wieść jest uad *Renem* o milę od *Hohenems*, a o 3. od *Rheineck*. General *Hotze* odbiera 10. tysięcy ludzi w polikach; pierwsza ich kolumna przybyła dziś do *Wasserburg* i do naszych okolic, dwie inne jutro przybę-

dą. Te poliki pochodzą od armij *Arcy-Xiążęcia Karola*. Wiadomość potrzebująca potwierdzenia, wyraża, iż *Austryacy* przeszli dnia wczorajszego *Ren* w *Eglisau* między *Saffuzą* i *Zarich*.

z Strazburga dnia 21. Kwietnia.

Dnia 18. i 19. *Austryacy* pomknęli się z *Ober-Cappel* ku *Buhl*, *Lichtenau* i *Stollhoffen*, i uderzyli na nasze wojska w *Achern* na drodze do *Offenburga* i *Rastad*; bitwa była nader uporczywa. Dnia 19. *Austryacy* odparci zostali aż do *Buhl* i *Oppenau*. General *Leval* który dowodzi lewym skrzydłem przy *Kehl*, uczynił przygotowania na ubezpieczenie się przeciw nowej napaści. Wczoraj odebrał poliki z jednego korpusu kawalerii i infanterii. — General *Ernouf* wyjechał do *Paryża*, miejsce jego zastąpił General *Cherier*.

Dnia 22. Kwietnia.

Podług listów z *Bazylei* *Austryacy* przypuszczili powłeczny atak do *Szwajcaryi* nad *Renem* na d. 19. zostali jednak w okolicy *Saffuzy* i *Konstancji* z stratą odparci. Co się zdarzyło po wyżej jeziora *Konstantyńskiego*, jeszcze nie wiadomo.

z Mannheimu dnia 21. Kwietnia.

Elektor zniósł niektóre urzędy wyższe na których szlachta była oladzona. Dochody z dóbr pojezuickich i *Maltańskich* obroczone być mają, na poprawę *Iskol Bawarskich*.

Dnia 25. Kwietnia. — General dywizyi *Cherier* który zjadł wyjechał na obcięcie komendy w czterech Departamentach lewego bręgu *Renu*, mianowany został szefem wyższego sztabu armii *Dunaju*, i wyjechał z *Moguncyi* do *Bazylei*. General dywizyi *Dufour* dowodzący jedną dywizją w *Mannheimie*, mianowany jest komendantem 4 Departamentów, a miejsce jego zastąpi General *Thureau*. General *D. Laborde* dowodzi drugą dywizją, General *D. Collaud* ma generalną komendę lewego skrzydła armii *Dunaju* rozciągającej się od *Huningi* aż do granic *Holandyi*. Główna jego kwatery dotąd jest w tym mieście.

Dnia 26. Kwietnia. — General *Darnaudat* dowodzi obozem w *Neckeraue* i ma pod swoją komendą Generala-Adjutanta *Koech*. Zatrudnia się teraz fortyfikacyami wzmacniającemi oboz pod *Mannheimem*. 66ta Pułk brygady ma tu powrócić z *Strazburga*.

General *Collaud* komendant lewego skrzydła armii *Dunaju* wydał do swoich podkomendnych następujące pismo: „Uwiedomiony iż wojskowi wymagają od waszych gospodarzów gorzałki i innych nie należących im rzeczy, zaleca komendantom stanowisk pilne czuwanie, ażeby żołnierze niedomagali się iak tylko o racje polowe i furazę. Stosownie do urzędów wojskowych. Komendantanci Szefowie korpusów, będą w osobistej odpowiedzialności za zdradziwa które w tej mierze mieszkani poniosą. Powinni być przekonani iż zamiary Dyrektoryatu są, ażeby oszczędzać i obchodzić się po przyjacielsku z mieszkańcami krajów należących do Elektora *Palatyno-Bawarskiego*. Każdy wojskowy przekonany iż gwałtownie dopominał się o racje polowe, będzie stawiony do sądu wojennego, i tam iako zdradca sądzony. — W *Mannheimie* d. 4. Floreal (24. Kwietnia) r. 7. R. R. — (podp.) *COLLAUD*.

Dnia 27. Kwietnia.

Dnia wczorajszego odprawilo się kilka utarczek między patrolami kawalerii *Francuzkiej* i *Austryackiej* w okolicach *Ladenburga*, *Schreiffheim*, etc. Od strony *Heidelberg* forpocztą *Austryacką* dochodzą aż do *Neubourg* o ćwierć mili od *Heidelbergu* na prawym brzegu *Neckera*. Jedna dywizja wojsk *Francuzkich* obozuje pod *Heidelbergiem* na drodze ku *Neckar Gemund*. G. *Francuzki* *Ney* wyjechał do *Szwajcaryi*.

z Szwabii dnia 21. Kwietnia.

Czytamy tu następujące doniesienia o sile i rozkazu armii *Austryackiej* i *Francuzkiej*. — Wojsko *Cesarzkie*. — W wyższym *Palatynacie* korpus odwodowy od 10 tysięcy ludzi. W *Wirtzburgu* załoga cyradelli z 400 ludzi złożona. Korpus G. *Starray* począwszy od okolicy *Mannheimu* wzdłuż *Renu* aż do *Bryzgowej* 24. tysięcy ludzi. Główna armia *Arcy-Xiążęcia Karola* nad granicą *Szwajcarską* aż do jeziora *Konstantyńskiego* 80 tysięcy ludzi. Korpus G. *Hotze* w *Voralbergu* 18. tysięcy. W *Ulm*, *Ingolstadtzie*, i *Bawaryi* załogi z 8000. ludzi złożone. Korpus *Feldzeugmeistera* a hrabiego *Bellegarde* w *Tyrolu*, wraz z będącemi pod rozkazami jego korpusami G. *Vukassowich*, *Laudona* i *Hadicka* przy granicach *Tyrolskich* 30. tysięcy ludzi. We *Włoszech* armia nad *Adygą* procz *Moskalow* 80. tysięcy ludzi. — Armie *Francuzkie*. — Pod rozkazami G. *Masseny* począwszy od *Mannheimu* aż do *Bazylei* 20. tysięcy, w *Szwajcaryi* zaś i *Gryzonach* 60. tysięcy ludzi. Od *Mannheimu*, aż do *Dusseldorfu* pod komendą Generala dywizyi *Cherier* 10. tysięcy ludzi. W *Niderlandach* i *Holandyi* 25. tysięcy. We *Włoszech* ogółem 100.000. ludzi. G. *Massena* który teraz z nieograniczoną władzą dowodzi armią *Dunaju* i *Helwecką*, był w roku 1775. żołnierzem w pierwszym batalionie lekkiej infanterii, potem w r. 1784. adiutantem, dalej szefem 3go batalionu *de Par*, daley Generałem brygady, a w roku 1793. Generałem dywizyi. W r. 1796. dowodził lewym skrzydłem armii G. *Buonaparte*. W r. 1798. mianowany został generałem komenda-

z Raftad dnia 24. Kwietnia.

Dnia 26. Kwietnia.

„Niżej podpisani Miniſtrowie Pełnomocni Rzpłey *Francuzkiej* do negocjowania pokoju z Rzeszą *Niemiecką*, uwiadomieni urzędownie od Barona *d'Albini* Miniſtra Dyrektoryalnego o lkuiku ſaffy onegdajſzey przez Deputacyą Rzeszy odprawionę, której kopia zaſwiadczona była im preſtana, nie mogli widzieć bez przykrego uczucia, iż arbitralne czynności równie przeciwne prawom Narodów, iako i iasnym wyrazom liſtu J. C. Mei pod d. 13. *Brumaire* roku 6go i że załoſna przyſzłoſć tych uciłkających poſtępowañ, nakłoniły Deputacyą do zawieſzenia w tym czale negocjacyow pokoju.

W tym położeniu rzeczy i osób, niżej podpisani którym Dyrektoryat Wykon. zawsze pragnący pokoju, zalecił nieopuszczać miejsca kongressu, chyba w samej oflaczności, i skwapliwie chwytając czynioną sobie od deputacyi nadzieję rozpoczęcia biegu negocyacyow, gdy tylko są namimoto zawieszonemi, przeswłdżeni, iż nawet wstrzymujące ich teraz bezprawia, przekonaia sfany Rzeczy o mocney chęci oddalenia kłęk wojny, a w powszechności wszytkich przeszkód, które gwałt lub zła wiara dla pokoju sfawiaia; zwazywszy nadto. — 1. Iz Deputacya wyraznie oświadczyła w swoim concludum, i wzięła to za pryncypalną pobudkę wprzede wzięciu opuszczenia *Rafad*, iż tam iuż nie było ani spokoyności, ani bezpieczeństwa dla kongressu pokoju, zkąd wypadato, iż się znaydował w prawdziwym stanie uciśnienia. — 2. Że iednak skład kongressu między dwoma wolnemi krajami powinien zależeć od woli sfon czyniących, i nie może być nigdy wdanu się obcy sfy podległym, składając Deputacyi Rzeczy następujące zalkazanie i oświadczenie, niżej podpisani protelluią się. — 1. Przeciwno zgwałceniu Praw Narodow przez woyska *Austryackie* względem nich dopelnionemu, co iest iasnie wyrazono w ich Notcie pod d. 30. Germinał (19 Kwietnia). — 2. Przeciwno odpowiedzi, którą kommandant woysk *Austryackich* sfoiących w *Gernsbach* dał na list Dyrektoryalny pod d. 1. Floreal (20 Kwiet.); odpowiedzi, którą Deputacya wiażwszy za zasadę swoiey deliberacyi dnia onegdayszego, uważała iako wyraz G. Kom: armia *Austryacka*, a zawarła w następujących wyrazach: (Następuje list Pulkownika *Barbasy* w przesyłnym numerze umieszczony.)

Odwołują się imieniem Rzpltey *Francuzkiej* obrażonej w swoich prawach, do mocney rozważy Seymu, względem czego równie przeciwnego własney iey niepodległości, iżko też niszczącego wszelkie prawidła dotąd między polderownemi Narodami zwyczajne; oczekują na sprawiedliwe i zupełne iego nadgodrozenie. Nakoniec z powodu tego wszystkiego, co przedłożyli, niżej podpisaniawiadomiasia Deputacya Rzeszy, iż w trzech dniach opuścizą *Rastad*; lecz chcąc dać krajom *Niemieckim* ostatni i okazały dowód cierpliwości Rządu *francuzkiego* i iego pragnienia do zawarcia pokoju, oświadczają, iż wyjadą do *Strazburga*, gdzie oczekiwać będą na powrót negocya-

BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERJEOT.

Inspruka donoszą o załzły na o

z Koblece dnia 27. Kwietnia.

z Bazylei dnia 17. Kwietnia.

Od granic Szwajcaryi dnia 21. Kwietnia.

z Neapolu dnia 3. Kwietnia.

General kommanderujący mocno ukontentowany z postępków miasta *Kortony* w *Kalabrii* względem 120. *Fran-
cuzów* przybyłych z *Egiptu*, zalecił wszystkim *Officerom* i
wojsku, ażeby dla mieszkańców tego miasta należyte za-
chowywali względy.

z Medyolanu dnia 14. Kwietnia.

Woyłka *Francuzkie* nad *Adygą* bardzo się wzmacniała. Większą część armij *Neapolitańskiej* otrzymała rozkaz, do przyciągnięcia spieszynm marłem nad *Adygę* w celu, wzmocnienia armij *Włoskiej*. Przywieźdźnia żołnierze pocztą i na wozach. Oczwiliła bowiem rzecz iest, iż dopóki *Francuzi* panami będą *Adygi*, dopóty całe *Włochy* będą w ich mocy, gdyby zaś udało się *Austryjczykom*...

O B W I E S Z C Z E N I A

że pomimo egzystującego względem wywożenia Złota zakazu, oraz innych tym podobnych teraz i na przyszłość także mających urządzeń Prawo Banku winny czynić opłatę kapitałów sobie przez krajowych lub zagranicznych interessantów powierzonych każdego czasu w takich gatunkach pieniędzy, w jakich takowe kapitały przyjęte a ztym, iż nie będzie potrzeba starać się o zwykle dotąd w tej mierze dyspensacye:

Kamera J. K. Mci Prufs-Potudniowych Woienno
Ekonomiczna.

Gdy J. K. Mci Prześwietna Woienna-Ekonomiczn

Kamera w Warszawie rezolwować raczyła, że w tutejsze Intendenturkę w Cyrkule Łęczyckim i Zgierskim potożno dobra Królewskie Mchowi i Zdzichow, cum attinentiis na lat dwa, to iest od S. Jana r. b. do tegoż samego w roku 1801, *per modum litationis* w dzierżawę puszczone być mają; więc termin do teyże licytacji na dzień 27. Maja r. b. w pomieszkaniu Intendenta Kurcyusza w Tkaczewie naznaczony iest. Co się wżylkimi dzierżaw tych sobie życzącym, i kwalifikacye potrzebne mającym do wiadomości podaie. — Dnia 2. Maja 1799.

Królewska Prus Południowych Ekonomiczna Interdantura Łgierska

Opis fizjognomii Piotra Dąbrowskiego, po utworzonym komplecie rozbojów i na szczyście ofobach popelnionym morderytwie, na dniu 2gim Kwietnia r. b. z Krakowa zbiegłego.
Tenże iest wzrodu mieniego, nie chudy, ale owsem dobre tuszy, blisko lat 26. mairacy, katolik, żonaty, szlachcieć, z krotkimi ciennymi włosami i takież brwiami, czerwone, glatkiey pelney twarzy, rozmowny i w ruszeniach swoicj przyzienny, naybardziej zaś znaczący iest, że na prawym po liczu w poprzek kryse ma, która jednakowż nie głęboka tylko za bliskim przypatrzeniem mu być znaczną iest. Nosi przy sobie pieczatkę tu wycisnioną, z której mozeby mógł być poznany.— w Krakowie dnia 11. Kwietnia 1799.

Z Rozkazu Kommissary Bankowey Kommissy, przez Nayaśnieyszych dwa Dwory Cesarzkie i Krolewsko-Pruki wyznaczoney, dnia 9. Mca Marca 1799 roku zapadły, w Warszawie agnitycyj-
ne.— Administracya Massy Kredaitney zmarłego Karola *Schultza* bywszego Bankiera Warszawskiego, uwiadoma Prześwierną Publiczność, iż Przeświatna Regencya Warszawka, pod dniu 8. Mca Lutego roku bieżącego, z podpisem J.W. de *Meyer* Pre-
zesa teżże Regencyi, w tych flowach wydała Publiczne obwie-
szczenie.— Podaemy ninieyszym do wiadomości, iż na initacy-
ya Głowney tuteyszey Bankowey Kommissy, Dobra *Łomien-
ki i Mociny* do Massy Konkursowey Bankiera *Schultza* na-
leżące, w Powiecie Warszawskim leżące, których wartość po-
dług przyłączoney tu autentycznej Kopii tacy, to iest *Mociny*
41,275 Talarow 18. srebrnych groszy, a *Łomienek* 66,997 Tal-
15 śr: gr: uftanowiona iest i które dotąd wspólnie posiadane
były z osobna publicznie więcej dającym sprzedane bydź ma-
ją.— Dаемy przeto takowe w zwyż rzecone Dobra *Mociny*
i *Łomienki* do sprzedaży, kupię one ochotę mającym, wraz
z wszelkimi do nich przyległościami, Prawem i Jurzydykcy-
jak, iako takowe w zwyż wzmiankowany intracie opisane są
z taxowaną summą, to iest: 41,275. Tal: 18 śr: gr: i 66,997
Tal: 15 śr: gr: zwyżając wszystkich tych, którzyby rzecone
Dobra z przyległościami kupię intencyonowani byli, a ktorym
Prawo one posiadać dozwola i podług offerency byli w ita-
nie zapłacenia ninieyszym, aby na Terminach trzech, to iest
24. Jani, 24. Wris i 24. Xbris 1799. przed nominowanym Kom-
missarzem, Regencyi Konsyljarzem *Baumann* do Licytacyi
wyznaczonych, z ktorych trzech i oflatni prekludujemy iest, w
tuteyszey krajowey Regencyi, o godzin: 9 ranney, albo o-
sobieście, albo przez jednego z liczby tuteyszych Justitiz Kom-
missarzy (do czego wam iest kryminalni Konsyljarze, *Kryger*
i *Reifsteiner*, Konsyljarze zwyż Akcyzy i Cla, *Kosiorowski*
Szulce, oraz Justitiz Kommissarze, v. *Winterfeld*, *Kotheim*
Wlotka, *Klette* i *Rinke* nominują ię) mającego bydź obra-
nego specjalnego Plenipotenta stawili ię, oferty swe podali
a potom oczekiwali, iż *plus Licitans*, za poprzedzającym
wpłaty zezwoleniem zwyż rzeconey Bankowey Kommissy
niezawodnie przybycie onych, zylać ma i na późniejsze po-
tym oferty żaden dalszy wzgląd wzięty i zyrocony nie by-
dzie.— Protokuffy urzędowe nakoniec, na fundamencie ktor-
ych zwyż wzmiankowana Taxa Dobr tych sporządzona iest
mogą bydź każdego czasu, w Archiwum naszey tuteyszey Po-
łudniowo-Prukijszey Regencyi przyezrane.— Dnia 29. Marca
1799 roku.— Karol *Szulborfki* Procurator mp.— Jan *Tro-
czyński* Admin.— Andrzej *Pacygiewicz* Admin.— Jan *Müller*
Administrator.